

Liturgie Ichthuskerk zondag 12 januari 2025

piano- of orgelspel

Lied 288 (Goedemorgen welkom allemaal)

Komen

Welkom (*door de ouderling, besloten met de vraag om als dat kan te gaan staan*)

Lied 65: 1 (De stilte zingt u toe, o Here)

Groet

Kyrie

Lied 281: 1, 2, 3 (Wij zoeken hier uw aangezicht)

Woorden van bemoediging

Glorialied Lied 281: 7, 8, 9, 10 (Gij hebt uw woord gestand gedaan)

Woord

Met de kinderen

gebed voor de opening van de Schrift, opmaat naar het bijbelverhaal, lied...

Lied 359: 1 (Leven is gegeven) 2x zingen

Opmaat naar de Genesislezing

1^e **Bijbellezing** uit NBV21: Genesis 28: 10 t/m 28: 16

Lied 653: 1, 3, 7 (U kennen, uit en tot u leven)

Opmaat naar het evangelie

De indeling van de bijbel in hoofdstukken is handig als je wilt vertellen waar je iets kunt vinden.

Maar die indeling kan ons ook danig dwars zitten.

Meestal beginnen we met lezen bij vers 1 "Op de derde dag was er een bruiloft te Kana".

En dan gaan dominees diepzinnige dingen zeggen over die derde dag. Heb ik ook gedaan.

Maar we vergeten dat Johannes geen hoofdstukindeling maakte, geen vers indeling, maar alles aan elkaar schreef.

En dan volgt het Kana-verhaal direct op een mooie verwijzing naar Jacob.

Daarom beginnen we in hoofdstuk 1 bij vers 51, en lezen dan in één adem door.

2e **Bijbellezing** uit NBV21: Johannes 1: 51 t/m 2: 11- lector

Lied 791: 1, 5, 6 (Liefde eenmaal...)

Overdenking

Johannes leert ons iets belangrijks.
Dat we leven van het onmogelijke en het dwaze.

Het bekende verhaal van de bruiloft te Kana is een dwaas verhaal, waarin het onmogelijke gebeurt.
Maar het is geen verhaal van goden of engelen, monsters of duivels.
Het is een menselijk verhaal, een oer-menselijk verhaal.

Een dwaas verhaal.
De wijn is op en dan ga je met water lopen slepen.
Niet een beetje, nee, een badkuip vol.
En als je dat water bij elkaar hebt gesjouwd vul je serieus een wijnglas en brengt dat met een uitgestreken gelaat naar de ceremoniemeester.
Je wéét het allemaal, en je doet het.
Een dwaas verhaal.

Een onmogelijk verhaal ook.
Van een zoon die zich losmaakt van zijn moeder.
Van een moeder die zich daardoor niet uit het veld laat slaan.
Van een ceremoniemeester die wijn proeft en een bruidegom die van niets weet.
Niet 'onmogelijk' zoals in sprookjes.
Jezus heeft niet iets bijzonders gedaan.
Geen ingewikkelde gebaren of geprevelde gebeden, geen magisch stafje.
Toch wijn.
Een onmogelijk verhaal.

Maar het is niet het eerste onmogelijke verhaal in de bijbel – er zijn er veel, zoals dat van Jacob.
Want volgens de joodse uitleg vonden zelfs de engelen het allemaal onmogelijk.
Die gaan op en neer langs de ladder naar de hemel.
Volgens de joodse uitleg om te kijken of ze het echt goed zien, want ze zijn vol verbazing.
Want zijn ze boven, dan is God daar.
Zijn ze beneden, dan is God daar ook.
Onmogelijk, denken de engelen.
En denk dan niet te snel "Maar God is toch overal?"
Want er zijn teveel mensen die Gods afwezigheid ervaren.
Jacob is het zich ook bewust.
Dit is wat hij in de nacht ziet.

ziedaar: boven hem de Ene geposteerd

En dit is wat hij in de ochtend zegt:

waarlijk is hier de Ene
in dit oord
en ik heb het niet onderkend

De hemel verbindt zich met de aarde, en zoekt daar een huis.
Huis van God.
Een onmogelijk verhaal dat verwondert en ontroert.

Dat ons bemoedigt, ook op de weg die we als kerk hebben te gaan.

Want van deze verhalen leerde de kerk om dwaze dingen te doen in haar vieringen en ontmoetingen.

Dwaze dingen die ons versteld doen staan, waardoor we met Jacob op zeker moment zeggen:

waarlijk is hier de Ene
in dit oord
en ik heb het niet onderkend

Geloven is altijd terugblikkend leven.

Verwondering achteraf – en soms kom je er bij in t buurt in het moment zelf.

Daarom doen we dwaze dingen.

De koster neemt de kruik en vult hem met handwarm water.

Zet hem bij de doopvont.

De dominee vult de doopvont met dat kraanwtaer.

We laten het vloeien en zeggen Vader, Zoon en Heilige Geest.

Zeggen: hier was meer dan alleen water - achteraf

De diaken haalt op vrijdag of zaterdag brood bij de plaatselijke bakker.

Koopt wijn bij de handelaar, druivensap bij de supermarkt.

Snijdt brood in reepjes, vult de bekers.

We delen een stukje brood van de bakker, een slokje van de vrucht van de wijnstok uit de supermarkt – en zeggen: lichaam en bloed van Christus.

Zeggen: hier was meer dan alleen brood en vrucht van de wijnstok.

Het is iets dat we niet onderkennen op het moment dat we het voorbereiden.

Het is iets dat we niet begrijpen als het gebeurt.

Maar zeggen achteraf:

waarlijk is hier de Ene
in dit oord
en ik heb het niet onderkend

Geen bijzondere woorden of magische gebaren.

Geen wonderbaarlijk gebed, maar mensenwoorden.

We weten waar het allemaal vandaan komt.

En toch...

Of misschien is dat juist het wonder in het verhaal.

Niet voor niets heeft Johannes de zin met uiterste nauwkeurigheid opgenomen:

Maar zodra de tafeloverste het water proeft
dat wijn geworden is,
-en hij heeft niet geweten
vanwaar die was,
*alleen de dienaars wisten het,
die het water hadden geschept-*

roept de tafeloverste de bruidegom

... alleen de dienaars wisten het...

Die zin kan prima gemist worden, en dan heb je nog steeds een goed verhaal.

Hier geeft Johannes een handreiking voor de gemeente.

Hoe heeft de gemeente voort te gaan?

Water dragen, brood delen, de bekervullen.

Wetend waar het allemaal vandaan komt.

En toch doen.

Hoe heeft de gemeente voort te gaan?

Door het dwaze te doen, en je door het onmogelijke te laten overvallen.

Geen magie, dat staat heel ver af van de bijbel, die nuchter is.

Die ziet de dwaasheid, die laat het onmogelijke zien, dat mogelijk is in God, die én boven ons én op deze plek kan zijn.

Tot verbazing van de engelen die maar op en neer blijven gaan.

Tot verbazing van de dienaren die in het oorspronkelijke verhaal niet voor niets diakenen heten.

Tot verbazing van ieder die viert wat onmogelijk is.

In het doen gebeurt het geheim van God.

Zo ook in het verdere leven van onze gemeente, onze kerk.

We weten het, zoals de dienaren, de diakenen en de koster het weten.

We weten waar het vandaan komt.

En toch wordt het meer.

We weten heel goed waar wij zelf vandaan komen.

We weten heel goed wat er in ons omgaat aan gedachten, dromen en dwaasheden.

We weten ook waar de ander vandaan komt.

En toch zeggen we: door Christus samengeroepen.

Lichaam van Christus.

Lang niet *altijd* tot zegen, maar wel plek van verstillig, ontroering, ontmoeting met het heilige.

Zodat we dat heilige ook op zoveel andere plaatsen zullen herkennen.

Dat hebben we wel nodig in deze tijd, die zo onrustig is.

Een tijd waarin het rumoer en het geweld ons soms de oren doen suizen.

Ik moet denken aan die tekst die ik zag staan bij een drankenhandel: "Ik ken veel mensen die wijn drinken, en water spreken..."

Waarin je verbijsterd kunt staan kijken naar wat de machthebbers aan waanzin tonen of juist aan volkomen onmacht.

We weten wat er gebeurt in deze wereld.

We weten wat er aan kwaad en onrecht geschiedt – en het verblindt ons bijna.

Maar door zo'n dwaas bijbels verhaal, door de dwaasheid van doopwater, avondmaalsbrood en de vrucht van de wijnstok, oefen je ook je blik.

Zie je het ook?

Het dwaze en het onmogelijke van die ene mens die de ander tot naaste en tot zegen is?

Die voor de ander een slokje drinken is, een stukje brood, een plek om je hoofd even te laten rusten?

Zelfs op plaatsen die wij godverlaten noemen.

Zien we het?

Een dwaas gebaar, een onmogelijke uiting van naastenliefde.

We weten waar het vandaan komt.

Van een gewoon mens als jij en ik.

Maar als je het herkent, dan ben je als Jacob:

Hij wordt bevreesd en zegt:

hoe vreeswekkend is dit oord!-

dit is niet anders

dan een huis van God,

dit is de poort des hemels!

Onmogelijk, zegt ons verstand.

Dwaasheid, zegt onze nuchterheid.

Maar in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest leren we zeggen:

Amen.

Lied 612: 1, 2, 3 (Wij komen als geroepen)

(onder het spelen of zingen brengt de diaken het voorbedenboek naar de lezenaar).

Antwoord

Vorbeden

Dankgebed, intenties, stil gebed, Onze Vader (oecumenisch)

Mededelingen *(door de ouderling)*

Gaan

Lied 224 (Elke dag vertelt over God de Heer – canon)

Zegen en gezongen 'amen'

Lied 426 (God zal je hoeden, Christus je voeden)

(onder het zingen van dit lied loopt u met de ouderling en de diaken naar achteren)